

DES DE L'ESPERANÇA I LA CONFIANÇA EN LA PARAULA

El futur que protagonitzaran els nostres alumnes del qual desconeixem tants i tants aspectes i dimensions, del que intuïm reptes, oportunitats i amenaces, comença avui amb el fer quotidià. Tots, també els professors de Religió, contribuïm a construir-lo, des del present. D'aquí prové la responsabilitat de les generacions adultes. És el gran compromís que des de l'ensenyament convé afrontar amb esperança. Els professors de Religió Catòlica no volem defugir aquest compromís.

Continuem preparant el futur, sense temor als canvis ni a promoure'ls, hereus d'una història i del llegat d'una munió d'homes i dones d'Església, laics, clergues i consagrats, que han contribuït al pas de les generacions, en creixement i sempre nou, amb l'acció docent i el testimoni a la classe de Religió.

L'acció formativa sobre els nostres alumnes es desenvolupa en una societat que incideix amb força en les institucions i en les persones que aporten rostres concrets a l'acció formativa. La classe de Religió ha de tenir, doncs, el seu discurs propi centrat en el que deia i feia Jesús. Alhora, també, ha de promoure i s'ha de moure vers accions inclusives, compromeses amb la justícia, amb una especial sensibilitat pels més desfavorits, els predilectes de Jesús. Les paraules que aboquem al diàleg educatiu des de la classe de Religió Catòlica han de fer créixer en humanitat a la manera de Jesús, la Paraula que es va fer Home, Home Nou, per ensenyar-nos i testimoniar-nos les paraules de Vida.

Junts, caminem vers grans canvis de diversa mena, com podem intuir i sovint comprovar, i això repercutirà en els sistemes formatius. Hem de promoure uns itineraris i un diàleg que facin créixer en coneixements, en saviesa i en humanitat davant Déu i davant les persones i la societat. La complexitat social demana créixer en qualitat humana i això comporta educar el cor de les persones. Els professors de Religió Catòlica ens hi volem implicar, fidels a la nostra missió

Això no vol dir que la classe de Religió hagi de deixar-se portar pel políticament correcte, també pels seus tòpics. Ha de tenir el seu discurs propi, com recomana el papa Francesc. *"L'educació comporta la tasca de promoure llibertats responsables que optin en les cruïlles amb sentit i intel·ligència; persones que comprenguin sense retallades que la seva vida i la de la seva comunitat està en les seves mans i que aquesta llibertat és un do immens"*¹.

---

¹ Exhortació apostòlica *L'alegria de l'amor*. n. 262, pàg. 199. (19.03.2016). Editorial Claret. Barcelona, 2016.

Junts continuarem reflexionant i discernint, cercant respostes, amb humilitat i constància, sense deixar-nos endur per la rutina, per l'actualitat tòpica o per allò políticament correcte; i, per damunt de tot, continuarem treballant amb esperança i des de l'esperança, confiant en Aquell qui per tots vetlla.